

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

2. Vitio confidentiæ fieri vt pia desideria, bonaque opera nobis pereant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

80 TRACTATVS DE VERA

deliquerunt, quòd passi sint per nimiam incuriam occultè hunc confidentiæ morbum in animum irrepere. Cogitamus enim hic documenta tradere ijs, qui iam virtutis studium sunt complexi.

CAPVT II.

Vitio confidentiæ nimie fieri vt pia desideria ac proposita, & bona opera nobis per-
eant.

DEus hominibus suggerit salutaria desideria & vota vitæ emendandæ, cauendi peccata in quæ aliàs incidere, virtutum opera legibus imperata præstandi inspirationibus consilijsque diuinis obsequendi. Vnde, qui elatus fuit & superbus, apud animum suum proponit se velle humiliter alijs subesse & cedere, nec amplius lapsus suos excusare. Qui impatiens, se qualemcumque iniuriam sibi illatam æquo animo toleraturum, neque vlllo asperiore verbo contra proximum vsurum. Qui in precibus deuotus, audiendique vel

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS. 81

legendi & meditandi verbi Dei fuit studiosus, proponit se edendi bibendi que cupiditatem refrenaturum, oculos à rerum vanarum aspectu cohibiturum, mortificandæ carni & voluntati suæ, hoc illove genere pœnitentiæ vel humilitatis, vacaturum: & tamen paulò post omnium horum piorum propositorum à Deo inspiratorum obliuiscuntur, & nihil prorsus præstant, imò oblata occasione minimæ tentationis omninò contrarium faciunt.

Cuius rei causa est, quòd pia illa desideria non attribuuntur fonti, è quo manarunt, nempe diuinæ liberalitati, sed sibi, existimantque se sua industria & studio posse perficere, non auxilio diuino: idque crebrò contingit homini nihil aduertenti eò quòd natura per peccatum corrupta magna vi eum iacinet ad confidentiam sui, vt quicquid boni vel cogitat, vel facit sibi adscribat. Vnde quia homo incurius non obseruat huiusmodi naturæ corruptæ motus, nec cum humilitate eis resistit, imprudensque delabitur in consensum, fit vt incidat in noxam inordinatæ confidentiæ sui, damnaque
iam

82 TRACTATUS DE VERA

iam dicta incurrat, hoc est, vt pia desideria & vota euanescent, & tentationes occurrentes præualeant.

Ecles. 6.

Huius noxæ & damni, quod ex ea sequitur, monuit nos Spiritus sanctus, dicens: *Non te extollas in cogitatione anime tue, velut taurus, ne elidatur virius tua per stultitiam, & folia tua comedat, & fructus tuos perdat, & relinquaris velut lignum aridum in eremo.* Quibus verbis Deus hominem hortatur, ne nimium confidet desiderijs cordis sui, nec sinat se instar tauri, quod animal superbum est, impetu perturbationum in transfuersum rapi, sed humiliter potius illis resistat, ne pariter & boni propositi dono, & diuina gratia destituatur, atque ita omni virtutum bonorumque operum fructu spolietur.

Matth. 26.

Habemus huius rei exempla notabilia in diuinis litteris. S. Petrus nocte extremæ cœnæ firmissimè proposuerat se nulla ratione in animum admissurum vel scandalum, vel cogitationem de negando Christo, immò potius vitæ suæ periculum aditurū, sic vt toto pectore diceret: *Etiamsi oportuerit me mori tecum, non te negabo* & tamen paulò post propositi immemor, capto Christo aufugit, & ter

DIFFIDENTIA SVIIPSIVS. 83

ter cum negavit. Cuius lapsus non alia sanè causa fuit quàm quòd nimium suis fuerit confusus viribus, vt liquet ex verbis quibus se omnibus Apostolis prætulit, dicens: *Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor, & cum Christus ei affirmatè prædiceret. Amen dico tibi, quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis,* excluso omni imbecillitatis metu audacter respondit se potius moriturum, quàm negaturum

Quod accidit B. Petro, cum esset adhuc imperfectus, nondum scilicet, plenitudine Spiritus sancti in eum delapsa, id vsuuenire solet quotidie fidelibus, vt idcirco bonis propositis non faciant satis, quòd plus æquo præfidant suis viribus, ob hoc enim vitium subtrahit illis Deus auxilium efficax, cuius beneficio perficere illa poterant, si fiduciam omnè in Deo collocassent. Sic docet S. Chrysostomus & Theophylactus, dum agunt de Apostolorum atque imprimis sancti Petri lapsu. Exemplum huius rei singulare habemus in diuina Scriptura de Rege Amasia bellum gestuto contra Idumæos: Nam cum supra trecenta millia suorum, de Iisrahel cen-

*Chrys. ho 23°
in Matth.
Theopyla.
Marci 14.*

§4 TRACTATUS DE VERA

centum talentis argenti alia centum millia armatorum conduxisset, venit ad eum Propheta à Deo missus, & ait:

2. Paral. 25.

O Rex ne tecum egrediatur exercitus Israhel, non est enim Dominus cum Israhel. Quod si putas in robore exercitus bella consistere, superari te faciet Deus ab hostibus. Dei quippe est & adiuuare, & in fugam conuertere. His verbis quia rex paruit, & copias Israheliticam dimisit, victoriam, decem millibus Idumeorum cæsis, obtinuit, quam certè non obtinuisset, si viribus copiarum suarum confisus, & non Dei in pugnam perrexisset.

2. Cor. 3.

Aduertant ergo serui Dei, vt quoties senserint animum pio aliquo desiderio vel proposito tangi, pro Dei dono diuinitus collato illud recipiant: nam, vt ait sanctus Paulus, *non sumus sufficientes cogitare aliquid boni à nobis quasi ex nobis, sed omnis sufficientia bonum cogitandi vel loquendi ex DEO est*, deinde propositum illud magni faciant, & cum grati animi significatione, se non suis viribus, sed Dei auxilio completuros expectent. Deus enim, teste eodem Apostolo, qui dedit velle, dabit & perficere pro bona sua voluntate. Quem ad-

Philip. 2.

DIFFIDENTIA SUI IPSIVS 25

admodum enim inops mendicus, cui
ne obolus quidem suppetit in crume-
na, tamen sperat, non industria sua, sed
liberalitate piorum Christianorum vi-
ctum quotidianum, si humiliter petat,
non defuturum; sic quilibet Christi
servus pio aliquo desiderio flagrans,
confidere debet bonitati divinæ, se re-
ipsa illud expleturum, si celestis gra-
tiæ elemosynam ad hoc postulet, sæ-
pè offerendo Christi, passionisq; eius
merita, si sanctissimæ Virginis Mariæ
& sanctorum patrocinia imploret, ac
dicat cum David: *Opera manuum no-* *Psal. 121*
strarum dirige super nos, & opus ma- *Ps. 121*
nuum nostrarum dirige. Et, Esto mihi
in deum protectorem & in domum refugij.
respice in orationes nostras & desi-
dera: respice in faciem Christi tui, cu-
ius meritis confidimus nos impetra-
tuos, quod postulamus.

C A P V T. III

*Vitio confidentia sui hominem vincit
tentationibus.*

Quod diximus de piorum desi-
deriorum executione, dicendum
quoq; est de tētationibus, quas
homo